Република Србија
УПРАВНИ СУД
6 У.13643/13
26.03.2015. године
Б е о г р а д

У ИМЕ НАРОДА

Управни суд, у већу састављеном од судија: Живане Ђукановић, председника већа, Љиљане Јевтић и Јелене Тишма Јовановић, чланова већа, са судским саветником Весном Оташевић, као записничарем, одлучујући у управном спору по тужби тужиоца А.А. из ..., Улица ... број ..., против туженог Покрајинског секретаријата за урбанизам, градитељство и заштиту животне средине, ради поништаја решења број:130-356-210/2013-02 од 05.07.2013. године, у предмету инспекцијских мера у нејавној седници већа одржаној дана 26.03.2015. године донео је

П Р Е С У Д У

Тужба **СЕ ОДБИЈА.**

О б р а з л о ж е њ е

Оспореним решењем, одбијена је као неоснована жалба тужиоца, изјављена против решења Републике Србије, АП Војводина, Града Панчева, Градске управе Секретаријата за инспекцијске послове, Одељења грађевинске инспекције број VIII-27-354-84/2013 од 20.05.2013. године, којим је наређено тужиоцу, инвестотору из ..., Улица ... број ..., да у року од 15 дана од дана уручења решења сруши започет помоћни објекат за намену роштиља, димензије 1,0x3,20 метара, висине 2,0 метара, озиданог од "гитер" блока, у склопу са изливена четири АБ стуба, лоциран као дворишни објекат, уз сучеону и међу парцеле са десне стране у ..., улица ... број ..., на парцели топ. Број ... К.О. ... . Истим решењем утврђено је да, уколико се не поступи по наређењу из диспозитива овог решења, приступиће се принудном извршењу преко другог лица о трошку именованог, као и да жалба не одлаже извршење решења.

У тужби поднетој Управном суду, тужилац оспорава законитост решења туженог органа и наводи да је погрешно другостепени орган закључио, јер се из утврђеног чињеничног стања путем инспекцијске контроле не може закључити да се ради о објекту за који се сходно Закону о планирању и изградњи потребно прибављати грађевинску дозволу. Наиме, ради се о атмосферској заштити бетонске плоче над септичком јамом од временских неприлика, која је довољно удаљена од суседне парцеле, односно парцеле комшије са десне стране, који је и поднео пријаву, а која би касније по покривању могла да послужи и као роштиљ. На основу свих навода изнетих у жалби на првостепено решење и постојеће документације тужилац тврди да је првостепени орган морао применити одредбу члана 144. Закона о планирању и изградњи. Тврди да се не ради о помоћном објекту, сходно члану 145. Закона о планирању изградњи, већ се ради о надстрешници чија је једина и искључива сврха заштита бетонске плоче септичке јаме. Сматра да се са надстрешнице не угрожава суседна

парцела, и да није потребно прибављање посебне документације, као и да се комплентни докази налазе у Одељењу грађевинске инспекције Градске управе града Панчева број VIII-27-354-84/2013 од 20.05.2013. године, у предмету бесправне градње. Предлаже да суд тужбу уважи и поништи оспорено решење.

У одговору на тужбу, тужени орган је остао у свему при разлозима из образложења оспореног решења и предложио је да суд тужбу одбије, као неосновану.

Управни суд је у смислу чл. 33. ст. 2. и 3. Закона о управним споровима ("Службени гласник РС", бр. 111/09), решио предмет спора без одржавања усмене расправе, сматрајући да је предмет спора такав да очигледно не изискује непосредно саслушање странака и посебно утврђивање чињеничног стања.

Испитујући законитост оспореног решења у границама захтева из тужбе, у складу са одредбом чл. 41. ст. 1. Закона о управним споровима, Управни суд је, оценом навода тужбе, одговора на тужбу и списа предмета ове управне ствари, нашао да тужба није основана.

Према образложењу оспореног решења, тужени орган је на правилно и потпуно утврђено чињенично стање, на које је примењен одговарајући материјални пропис, без повреде правила поступка од утицаја на решавање ове управне ствари, основано нашао да решењем првостепеног органа од 20.05.2013.године, није повређен закон на штету тужиоца. За овакву оцену тужени орган је дао разлоге које као довољне и у свему на закону засноване прихвата и овај суд.

Ово стога јер из оспореног решења произлази да је тужилац као инвеститор започео изградњу предметног помоћног објекта-роштиљнице, супротно одредби члана 110., 116, и 145. Закона о планирању и изградњи, те да је правилно првостепени орган закључио да су се у конкретном случају стекли услови за доношење решења о рушењу-уклањању спорног објекта, те правилно тужиоцу наложена инспекцијска мера рушења наведена у диспозитиву ожалбеног решења, на основу члана 176. став 1. тачка 1а Закона о планирању и изградњи. Тужени је ценио жалбене наводе и нашао да исти нису од утицаја на другачије одлучивање у овој управној ствари, које наводе тужилац понавља и у тужби поднетој Управном суду, стога што тужилац није спорио да је изградњу спорног објекта започео без решења о одобрењу извођења радова, већ је указао на разлоге због којих је то учинио, као и на чињеницу да је овај поступак против њега покренут по пријави његовог комшије са десне стране. Тужени је оспореним решењем образложио да је у поступку инспекцијског надзора опредељујућа чињеница била то да ли инвеститор поседује или не поседује решење о одобрењу за изградњу радова које изводи, а не да ли је и ко против њега у вези са том изградњом поднео пријаву, будући да се овај поступак сагласно одредби члана 175. став 1. тачка 2. и 4. Закона о планирању и изградњи води по службеној дужности, увек када се има сазнање да се градња изводи, било да се до тог сазнања дошло непосредно или на основу пријаве неког лица. Према томе, а сагласно члану 110., 116.и 145. Закона о планирању и изградњи, тужени налази да се извођењу радова на изградњи помоћног објекта у које сагласно одредби члана 2. став 1. тачка 24. Закона о планирању и изградњи, спада и спорна роштиљница, може приступити само на основу решења којим се одобрава извођење тих радова. Поступање супротно наведеном, има за последицу вођење поступка и изрицање инспекцијске мере из члана 176. став 1. тачка 1а, истог закона.

Како тужилац није имао решења о одобрењу извођења радова и изградњи спорног објекта-роштиљнице, то је по налажењу туженог правилно ожалбено решење и неосновани су наводи жалбе, јер се у конкретном случају не ради о објекту за који није потребно прибављати било какву документацију, односно за који није потребно имати одобрење за изградњу, имајући у виду димензије објекта, и површину, због чега закључује да је очигледно да се у конкретном случају не ради о изградњи посебне врсте објекта-

дворишног камина из члана 144. Закона о планирању и изградњи, за који није потребно прибавити грађевинску дозволу, односно решење о одобрењу извођења радова, већ да се ради о изградњи роштиљнице, па сагласно одредби члана 2. став 1. тачка 24. Закона о планирању и изградњи, исти представља помоћни објекат за који је потребно прибавити решење о одобрењу извођења радова из члана 145. Закона о планирању и изградњи. Стога је тужени донео одлуку као у диспозитиву оспореног решења.

Одредбом члана 172. став 4. Закона о планирању и изградњи ("Службени гласник РС", број 72/09...121/12), прописано је да је општини, односно граду поверено вршење инспекцијског надзора над изградњом објекта, за који се издаје грађевинска дозвола на основу овог закона, а чланом 175. став 1. тачка 2. и став 3. истог закона, прописано је да грађевински инспектор у вршењу инспекцијског наздора има право и дужност да проверава да ли је за објекат који се гради односно за извођење радова издата грађевинска дозвола и поднета пријава о почетку градње. На основу члана 176. став 1. тачка 1а, у вези са чланом 175. став 1. тачка 2. став 3. Закона о планирању и изградњи, у вршењу инспекцијског надзора грађевински инспектор је овлашћен да нареди решењем уклањање објекта, односно враћање у пређашње стање ако се објекат гради, односно изводе радови без решења из члана 145. овог закона.

Код овако утврђеног чињеничног и правног стања по схватању Управног суда, тужени је донео одлуку коју у свему прихвата и овај суд, имајући у виду да је законита и правилна, те да су правилно цењени сви жалбени наводи, јер се неспорно у конкретном случају ради о објекту за који је према наведеним одредбама Закона о планирању и изградњи, било потребно прибавити документацију, односно решење о одобрењу извођења радова, што тужилац није у току првостепеног, па ни у жалбеном поступку приказао, из ког разлога је правилно донета одлука као у диспозотиву ожалбеног решења и наложено рушење објекта наведеног у диспозитиву тог решења.

Суд је ценио тужбене наводе, али налази да су исти без утицаја на другачију оцену законитости оспореног решења, јер се њима не доводи у сумњу чињенично стање утврђено у управном поступку, нити се прилажу докази који би, да су били цењени, довели до другачије одлуке у овој управној ствари.

Са напред изнетих разлога, налазећи да оспореним решењем није повређен закон на штету тужиоца, Управни суд је, на основу одредбе чл. 40. став 2. Закона о управним споровима (“Сл. гласник РС бр. 111/09), одлучио као у диспозитиву ове пресуде.

ПРЕСУЂЕНО У УПРАВНОМ СУДУ
дана 26.03.2015.године, 6 У. 13643/13

Записничар **Председник већа-судија**
Весна Оташевић, с.р. **Живана Ђукановић, с.р.**

За тачност отправка
управитељ писарнице
Дејан Ђурић

ТП